

E r k l æ r i n g .11/33
107103

Undertegnede var tilstede under møtet på Lena 11. oktober 1933, da major Quisling holdt sit valgforedrag, hvortil der knyttet sig diskussion.

Janledning av beskyldningerne fremsat mot overrettssekretær Christie av advokat Sterri og i redaksjonel artikkel i "Vestopland" d. 13. oktober f.å. og av hr. K. L., journalist Kaare Lange, i "Vestopland" d. 14. oktober f.å. tillater jeg mig at opplyse følgende:

Jeg erindrer meget vel, hvad der passerte; debatten koncentrerte sig om, hvorledes bondepartiets stortingsgruppe hadde behandlet hr. Quislings anker. For mig syntes det åpenbart, at gruppens forsvarere hr. Ørud og hr. Sterri søkte at dække gruppens fremgangsmåte ved at bruke ord, som kunde virke misvisende og at de ikke turde svare direkte på hvad der var spurt om; for dem syntes det for enhver pris at være om at gjøre, at få det virkelige forhold tilhyllet i uklare og misvisende talemåter og at få git indtrykk av, at hr. Quislings og hr. Christies uttalelser ikke skulde være at stole på. Hr. Quisling og hr. Christie var på sin side alltid kortfattet, overmåde klare og bestemte i sine indlæg.

På hr. Christies spørsmål direkte til hr. Ørud om, hvorledes stortingsgruppen hadde behandlet hr. Quislings anker, om de var realitetsbehandlet, undersøkt om de var rigtige, gav hr. Ørud bare undvigende svar. Da hr. Christie

gjentok sin forespørgsel, knyttet han dertil den bemerkning, at han vilde opplyse hr. Ørud for denne svarte, at han hadde hr. Østby Deglums ord for hvorledes ankerne var behandlet. Var behandlet. Det blev sagt som en advarsel til hr. Ørud om at snakke sandt. Der var ingen mulighet for at misforstå hr. Christies ord. Og hr. Sterri debatterte mot hr. Christie netop på grundlag av at hr. Christie hadde uttalt sig således; hr. Sterri viste forståelse derav også derigjennem, at han senere i debatten uttalte, at når stortingsgruppen hadde "tat avstand fra" ankerne måtte det vel være fordi den også fandt dem urigtige. Det hadde været helt upåkravet at si dette, hvis ikke hr. Christie hadde skelnet mellem hvad de tok avstand fra i en stedfunden behandling.

Kort efter læste hr. Christie op korrespondensen med stortingsgruppen og med hr. Sterri, hvorav det også uttrykkelig fremgår, at gruppen hadde behandlet ankerne, hvad hr. Quisling og hr. Christie også uttrykkelig fremholder i skrivelserne til hr. Sterri selv, hvilke også blev referert. Dette blev oplæst av hr. Christie i tilknytning til og til belysning av stortingsgruppens behandling, som også Østby Deglum blev tat til indtægt for.

Når hr. Sterri skriver som han gjør dagen efter til hr. Østby Deglum, er det mig ganske uforståelig, at det kan være gjort uten fuld klarhet over, at det var ikke alene stridende mot sandheten, men likefrem det motsatte av, hvad hr. Christie fremholdt og argumenterte med og hvad hr. Sterri

- 3 -

selv debatterte mot ikke bare i et, men i omtrent samtlige sine indlæg. Efter min opfatning kan ingen normal mand efter debatten på Lens skrive som hr. Sterri til Østby Deglum uten mot bedre vidende.

Når hr. Christies argumentasjon vakte, hvad hr. Sterri selv kalder "sensasjon", må det utvilsomt ha præget sig end sterkere i hans erindring end en debat av mindre pinlig art for hr. Sterri og hr. Ørud.

Hvad her gjælder hr. Sterri, gjælder likefuldt hr. Kaare Lange, som var tilstede og refererte møtet.

Denne min fremstill-ing vil bli bekræftet med min ed.

Romedal, 22. februar 1934.

Fra gårdbruker Hj. M. Hoel,
Romedal pr. Stange.